

Uitspraak no.17 van de Verbondscommissie Samenloop inzake
"Samenloop kostbaarheden- en inboedelverzekering (Jakhalsbontjas)"

Betreft: kostbaarhedenverzekering/uitgebreide inboedelverzekering

Partijen : Verzekeraar A

en

Verzekeraar B

Verzekeraar A en Verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen beide partijen gerezen is.

Feitelijke gegevens

Op 6 juli 1972 is Verzekeraar B een verzekering op de huishoudelijke inboedel aangegaan met de echtgenoot van mevrouw X.
Op 31 januari 1978 werd de verzekering wegens echtscheiding overgeschreven op naam van mevrouw X en de verzekerde som tevens verhoogd.
Op diezelfde datum vroeg mevrouw X een kostbaarhedenverzekering aan voor haar jakhalsbontjas bij Verzekeraar A. Deze verzekering heeft als ingangsdatum 7 februari 1978.
Bij een inbraak in de woning van verzekerde in de periode van 12 juni tot 14 juli 1982 werd de bontjas ontvreemd. Partijen kunnen geen overeenstemming bereiken over de vraag wie dekking dient te verlenen.

Het geschil

In zijn memorie van eis stelt Verzekeraar A:

"Aangezien beide polissen een gelijkwaardige bepaling bevatten met betrekking tot het uitsluiten van reeds elders gedekte risico's en uit de inboedelpolis niet expliciet blijkt dat men de desbetreffende bontjas niet onder het verzekerde bedrag heeft begrepen, zal de draagplicht van de schade ons inziens volgens het chronologische beginsel dienen te worden bepaald. Daar de inboedelverzekering de oudste is zal deze de schadelast dienen te dragen."

In zijn memorie van antwoord stelt Verzekeraar B:

"Indien er een specifieke verzekering voor een onderdeel van de huishoudelijke inboedel wordt afgesloten, zoals een rijwielen-, televisie- of kostbaarhedenverzekering, houden wij er altijd rekening mee dat de verzekerde som op de polis voor de huishoudelijke inboedel met het verzekerde bedrag van die specifieke verzekering wordt verminderd. Dit in het belang van de verzekerden ter voorkoming van dubbele premiebetaling. Een speciale aantekening wordt niet op de inboedelpolis geplaatst en blijkt na informatie ook niet gebruikelijk."

-2-

Wij hebben de assurantie-tussenpersoon, welke in 1978 voor de wijziging van de inboedelverzekering en het afsluiten van de kostbaarhedenverzekering zorg heeft gedragen, inzake deze aangelegenheid op de hoogte gesteld. Zijn reactie luidt als volgt: "..... deel ik u mede, dat ik mij uiteraard na zo'n lange tijd niet kan herinneren op welke wijze de verhoging en de verzekering tot stand zijn gekomen. Het was gebruikelijk om verzekeren, indien zij kostbaarheden hadden, te adviseren daarvoor een specifieke kostbaarhedenverzekering te sluiten. Uiteraard hield ik dan rekening met de vaststelling van de verzekerde som op de inboedel door daarop het bedrag van de kostbaarheden in mindering te brengen ter voorkoming van een dubbele verzekering, waardoor een verzekerde gedupeerd zou raken doordat hij anders te veel premie zou betalen."

Overwegingen van de commissie

Het onderhavige geschil is als samenloopgeschil aan de commissie voorgelegd overeenkomstig artikel 2, sub 2, van haar reglement, als hoedanig de commissie het in behandeling neemt.

Op 31 januari 1978 werd de verzekerde som van de bestaande inboedelverzekering verhoogd en werd een kostbaarhedenverzekering aangevraagd voor de jakhalsbontjas. De daartoe noodzakelijke handelingen werden door een tussenpersoon voor de verzekerde verricht. De vraag op het aanvraagformulier voor de kostbaarhedenverzekering of de bontjas reeds eerder verzekerd is geweest, werd door verzekerde ontkennend beantwoord. De commissie leidt hieruit af dat het niet de bedoeling van partijen is geweest de jakhalsbontjas onder de inboedelverzekering te doen vallen. Dit wordt bevestigd door de verklaring van deze tussenpersoon dat zijn gewoonte was bij het vaststellen van de verzekerde som van een inboedelverzekering rekening te houden met de waarde van de op een kostbaarhedenverzekering te dekken voorwerpen, door deze op de waarde van de totale inboedel in mindering te brengen. Onder deze omstandigheden komt de commissie tot het oordeel dat de bontjas, toen daarvoor een kostbaarhedenverzekering tot stand kwam, niet meer op de inboedelpolis verzekerd was. Een wijziging nadien in de door de beide in het geding zijnde verzekeringen geboden dekkingen is door partijen niet gesteld.

Conclusie

De commissie concludeert dat de jakhalsbontjas ten tijde van de ontvreemding uitsluitend verzekerd was op de kostbaarhedenpolis.

-3-

-3-

Bindend advies

Partijen hebben zich tot de commissie gewend om een bindend advies. De commissie geeft als haar bindend advies dat Verzekeraar A dekking zal hebben te verlenen.

's-Gravenhage, 25 april 1983

De Verbondscommissie Samenloop,

de voorzitter,

w.g. B.H. van Beem

(B.H. van Beem)

de secretaris,

w.g. S.N.W. Karreman

(mr. S.N.W. Karreman)